

har jeg intet andet at sige, end at det er meget godt og smukt, og det er overensstemmende med, hvad der i 1904 blev vedtaget af Folketinget.

Under Nr. 10 er stillet et Flertalsforslag, der tilsigter at fastslaa, at ogsaa Kvinder kan være Nævninger. Det var ogsaa Lovforslagets Mening, saaledes som jeg forelagde det, men det er heldigt, at dette bliver tydeliggjort. — Under Nr. 11 stiller Flertallet Forslag om, at Rigsdagens Tjenestemænd skal kunne begære sig fritaget for at blive Nævninger i den Tid, Rigsdagen er samlet. Dertil kan jeg slutte mig. — Ændringsforslag Nr. 13 til § 73 af Flertallet gaar ud paa, at det skal være Erhvervsforholdene og ikke Formuesforholdene, der berettiger til Fritagelse for Nævningehvervet. Det er ubetinget en Forbedring. — Under Nr. 15 kommer saa Flertallets Forslag om at genindføre Reglerne i Loven af 1909 om Nævningegrundlisternes Sammensætning. Det er naturligvis ikke med Glæde, jeg tiltræder dette Forslag, lige saa lidt som det er med Glæde, Flertallet har stillet det, men naar vi faar gennemført Anklageprincippet i den kriminelle Retspleje og adskilt Domsmagt og Administration, er dette et saa stort Fremskridt, at jeg ikke mener at kunne afvise at søge Lovforslaget gennemført med denne Ændring i Reglerne for Nævningegrundlisternes Sammensætning. Jeg er saamænd ikke glad over det Latin, jeg har lært i min Barndom og har ogsaa glemmt det meste af det, men jeg kan huske en Sætning, der lyder: Timeo Danaos et dona ferentes. Det betyder, at man ogsaa skal tage sig i Vare for Folk, naar de kommer og vil gøre en Foræring. Dette er jeg kommet til at tænke paa ved at høre, hvor kønt det ærede Medlem fra Søby (Pinstrup) talte om, at der var ikke det mindste i Vejen for, at han vilde stemme for de kommunevalgte Nævninger, naar bare Socialdemokraterne og de Radikale vilde tage mod hans Foræring paa dette Omraade. Det er lidt for tydeligt, hvad det ærede Medlem mener, for naar det ærede Medlem principalt foreslaar at gennemføre Loven af 1909 med de Bestemmelser om Nævninger, der deri var, saa er det lidt uforstaaeligt, at han modsætter sig at gennemføre, hvad der paa dette Punkt staar i Loven af 1909, naar det kommer særskilt, hvis man ikke forstaar, hvilken Hensigt han har — og naar man forstaar den, bliver man trist derved og følger ham ikke. — I Ændringsforslag Nr. 29 til § 97 er det foreslaet, at Næv-

ningernes Dagpenge sættes op fra 3 til 4 Kr. Det er sikkert udmærket.

Ved Ændringsforslag Nr. 30 til § 108 har Flertallet stillet Forslag om Ansættelse af 9 Politifuldmægtige i København. Dette tror jeg er en Forbedring, endogsaa en betydelig Forbedring, af Lovforslaget. Forholdet er det, at der ved Københavns Byret bliver 7 Kriminalafdelinger og 2 Afdelinger for offentlige Politisager, og disse Politifuldmægtiges Opgave vil saa være at tage sig af Anklagefunktionerne under Forundersøgelsen ved Kriminalafdelingerne og tillige under Domsforhandlingerne i offentlige Politisager. Det er naturligvis Meningen, at disse Fuldmægtige, som skal lønnes af Staten, skal ansættes af Justitsministeren.

Under Nr. 31 er der til § 109 stillet Forslag af Flertallet om, at Landet deles i 55 Politikredse. Jeg behøver ikke at opholde mig nærmere derved. Jeg kan, i Henhold til, hvad jeg før har sagt, slutte mig dertil, og jeg kan sige, at det, paa Grund af, at Kredsene bliver saa store, maa anses for fornødent, at Fuldmægtigene kan have Bopæl og Kontor udenfor selve Hovedpolitikontoret, samt at der maa gives disse Fuldmægtige Konstitution til at optræde ret selvstændigt. Det er Meningen, at en Fuldmægtig eller Assistent, altsaa overhovedet en mere overordnet Politifunktionær vil blive ansat i hver Retskreds, og han skal kunne optræde saa selvstændigt, at der ikke paa nogen Maade skal opstaa nogen Gene for Befolkningen ved, at Politikredsene er blevet gjort større. Der vil ogsaa naas det, at naar en Politikreds omfatter flere Købstæder, vil der være en overordnet Politifunktionær i hver Købstad, og at hver Dommer faar en overordnet Politifunktionær til Varetagelse af Anklagefunktioner i Retskredsen. Der vil dog ikke derved blive flere Fuldmægtige, end der ellers skulde have været. Hvis man ser hen til de vigtigste af Politimestrenes Funktioner, vil man se, at det næsten altsammen er noget, som for en meget væsentlig Del har været udført af Fuldmægtige hidtil, og som ogsaa meget vel fremdeles kan udføres af Fuldmægtige paa Politimestrenes Ansvar, bortset fra de mere kommunale Forretninger. Saadanne Ting som Forfølgning af Forbrydelser, Lægdsforstanderskab, Forretninger som Notarius publicus, Udførelse af Eksekutioner og Udpantningsforretninger for mindre Pengebeløb, som ifølge § 480 kan udføres af Politimesteren, Udførelse af de til Alimentsvæsenet hørende Forretninger, Med-